

Motion till riksdagen 2009/10:Ub561

av **Anne-Marie Pålsson (m)**

Privata företags möjligheter att sälja akademisk utbildning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör se över privata företags möjligheter att sälja akademisk utbildning.

Motivering

Fram till mitten av 1990-talet kunde studenter köpa akademiska (poänggivande) kurser av privata företag/organisationer. Men som ett led i att genomdriva tesen att ”all akademisk utbildning skall vara kostnadsfri” togs denna möjlighet bort.

Den verksamhet som dessa ”utbildningsföretag” bedrev var mycket uppskattad. Det stora utbudet av kurser gav de studenter som ville skynda på sin utbildning, och/eller hinna ikapp studier som de tidigare misslyckats med, möjligheter att göra så på ett kostnadseffektivt vis. Det som studenten förlorar på kursavgiften vinner denne på den kortare kurstiden och därmed de lägre levnadskostnaderna. Den akademiska kvaliteten garanterades av att det var lärare från närliggande universitet som stod för examinationen.

Utbildningsföretagen fungerade också som ett effektivt komplement till universiteten och högskolorna, genom att de tillgodosåg en stor del av den efterfrågan på populära kurser som lärosätena inte själva hade resurser att tillgodose.

När möjligheten att på detta vis köpa akademiska kurser eliminerats, ökade trycket på universiteten. Detta gäller framförallt populära kurser på grundnivå. Men eftersom sådana kurser är nödvändiga för att läsa vidare inom ämnet, har en besvärande flaskhals skapats, vilket drivit upp betygskraven till orimliga nivåer. Följden av detta är att studenterna istället tvingas läsa upp sina betyg på komvux. Det tar tid och kostar därmed pengar.

Fel! Okänt namn på

Möjlighet att köpa akademiska kurser – med tydlig kvalitetskontroll – har många fördelar. Den är kostnadseffektiv och den minskar trycket på universiteten genom att antalet sökande till de populära grundkurserna minskas, vilket ger universiteten bättre möjlighet att lägga resurser på de mera akademiska krävande fördjupningskurserna.

Privatfinansierad utbildning i privat regi bidrar också till att vitalisera hela utbildningssystemet. Det är välbehövligt, ty även i akademiska miljöer tenderar gamla strukturer att bita sig fast, vilket gör det svårt för nya pedagogiska metoder och nya forskningsområden att utvecklas.

Sist men inte minst, privatfinansierad högre utbildning gör det också möjligt för privata aktörer att etablera sig på en marknad som är stadd i snabb expansion och som innehåller en stor potential.

Viktigast av allt är att den inte utmanar idén om att högre utbildning skall vara kostnadsfri. Så kommer den att vara även framgent. Den möjlighet jag här föreslår innebär ju bara ett frivilligt komplement vid sidan om den kostnadsfria högre utbildningen.

Mot bakgrund av vad som ovan sagts bör regeringen se över privata företags möjligheter att sälja akademisk utbildning.

Stockholm den 28 september 2009

Anne-Marie Pålsson (m)